

hansen, som er sigtet for Brandstiftelse, alt for længe i Varetægtsarrest. Jeg skal hertil sige, at en Forhørsdommer jo mange Gange er vanskeligt stillet i en saadan Sag. Vi har — især for øvrigt fra Fyn — meget ofte her i Tinget været Vidne til, at man højlydt har paatalt, at Brandstiftelsessager ikke blev forfulgt med tilstrækkelig Energi, og det er derfor forstaaeligt, at Herredsfogderne paa Fyn mener det nødvendigt for dem at lægge megen Energi i Undersøgelsen af Brandstiftelsessager, og der er unægtelig ogsaa her et meget vigtigt Samfundshensyn at varetage. Imidlertid skal jeg ikke her udtale nogen Dom om, hvorvidt Stephensen har overskredet det tilbørliges Grænser ved at holde Sadelmager Johansen flere Maaneder i Varetægtsarrest. Det er mig bekendt, at Sadelmager Johansen har faaet en særdeles dygtig og indsigtfuld Forsvarer i Overretssagfører Jens Rasmussen fra Odense, en Mand, som paa rette Sted, overfor Domstolene, vil være i Stand til med Myndighed at tale Johansens Sag. Det tilkommer Domstolene og alene Domstolene paa retlig Vis at afgøre, hvorvidt Stephensen i den Johansenske Sag har forløbet sig eller ikke. Det kan være forbausende, at Stephensen har anset det for nødvendigt for en i sig selv ubetydelig Sags Skyld at holde en bosiddende Mand, der er Familiefader, i Varetægtsarrest i flere Maaneder, og man bliver ikke mindre forbavset, naar man hører, at talrige af denne Mands Naboer og af Beboerne paa hans Hjemegn har villet stille Kautio for hans Tilstedeværelse, idet det jo maa undre, at man skulde have Grund til at befrygte endog flere Maaneder igennem, at Sagen var saa lidt oplyst, at Johansen, hvis han var hjemme, kunde udslette nogle af Forbrydelsens Spor; at Manden skulde undvige fra fast Ejendom, som han ejer her i Landet, fra Hustru og Børn, for hvilke Manden som Familieforsørger er forpligtet, og for Næsen af talrige Kautionister, som derved vilde lide betydelige Tab, er lidet sandsynligt.

Det er mig umuligt uden at kende denne Sag nærmere at udtale nogen begrundet Mening om, hvorvidt Stephensen her har forløbet sig eller ej, og om han skulde have gjort sig skyldig i det efter min Mening ganske utilbørlige Forhold at holde en Mand i Varetægtsarrest paa Bekendelse, som man siger, altsaa holde ham i Varetægtsarrest for derved at fremkalde eller fremtvinge en Bekendelse, men hvis Sagen er saadan, at Stephensen har gjort

sig skyldig i dette, er det mit Haab, at de overordnede Domstole vil idømme ham en retfærdig Straf. Det tilkommer Domstolene og ikke Administrationen at afgøre dette. For mig foreligger der ikke Bevis for, at Stephensen har gjort sig skyldig i noget utilbørligt.

Man skal nemlig være forsigtig, det viser det andet Forhold, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgekreds omtalte. Det ærede Medlem fastslog aldeles ubetinget Stephensens Skyld overfor de 2 Dreng, idet han havde faaet dem til at tilstaa sig skyldige i Tyveri. Det ærede Medlem refererede rigtigt, at der var begaaet et lille Tyveri i Middelfart, at 2 Dreng var blevet sigtet derfor, var blevet forhørt af Stephensen og havde aflagt en detailleret Tilstaaelse om, hvordan de havde baaret sig ad. Derefter havde imidlertid en anden Dreng, der var anholdt i Odense for andre Tyverier, bl. a. tilstaaet det omtalte Tyveri i Middelfart. Det ærede Medlem siger nu, at saa ved vi da, at de 2 Dreng ikke har begaaet Tyveriet, thi det kan ikke være begaaet baade af disse 2 Dreng i Middelfart og af Drengen i Odense. Nej, det er rigtigt, men der er et bristende Led i Kæden. Det ærede Medlem oplyste nemlig ikke, at Drengen i Odense er saa løgnagtig, at han er overbevist om i andre Tilfælde under samme Sag at have paaløjet sig Tyverier, der slet ikke er begaaede; denne Omstændighed gør det noget usikkert, om hans Tilstaaelse af Tyveriet i Middelfart er sandfærdig eller ikke.

Da jeg i Finansudvalget var til Konference angaaende denne Sag, havde jeg lige modtaget de Sagen vedrørende Dokumenter; paa Grundlag heraf fremstillede jeg Sagen saaledes, som jeg har gjort det i Dag, og tilføjede, at skønt det i mange Tilfælde ikke er muligt at trænge ind til en Sags Kærne og faa Sandheden oplyst, var denne Sag dog endnu ikke forfulgt saa vidt, at man maatte opgive ethvert Haab om at faa dens Sammenhæng fuldt oplyst. Jeg bad derfor om at maatte faa Sagens Dokumenter tilbage snarest muligt, for at jeg kunde foranledige Forholdet nærmere undersøgt, og jeg haaber snart at faa Akterne tilstillet.

Jeg maa altsaa tage et Forbehold overfor det, som det ærede Medlem har fremført. Det er ikke bevist, at den Tilstaaelse, som de 2 Dreng har aflagt for Forhørsdommer Stephensen i Middelfart, er urigtig. Det ærede Medlem udtalte sig, som om dette Bevis var ført, men det er,